

V A R I A

Monografies mèdiques

L A idea de publicar llibres en llengua nostrada té de merèixer de tots una franca cordialitat. Que aquests llibres siguin petits llibres, breus compendis, manejables i clars, que posin a l'abast de tots nosaltres, atrafegats en un treball constant, abassegats per una tasca cerebral i sentimental de tothora, la darrera paraula de la ciència, l'últim descobriment; que siguin una cosa viva, fresca, com una revista, i sigui profunda a l'ensens com un llibre: que a l'alta i noble valor pairal ajuntin un treball no menys lloable de vulgarització i d'educació.

Cal veure i palpar el viure del metge. Quan amb el seu esforç s'ha fet una petita clientela, és una angoixa continua l'afany d'aprendre, de saber més, i la impossibilitat de fer-ho per manca de temps i per manca d'humor. A l'aparador de la llibreria ha vist el tractat rescent que acaba de sortir, un respectable volum, dens de doctrina i d'aplicacions pràctiques. No ha pogut resistir la temptació, l'ha pagat car—els llibres de Medicina són cars, massa cars, potser—, i ananyagant-lo, se l'ha emportat a casa; l'ha deixat damunt la taula del despatx per a estudiar-lo tot seguit que tingui un moment de lleure. Però aquest moment no ha vingut, passen dies i les hores sobreres manquen o són tan poques i tan curtes que el llibre resta molts cops sense obrir o solament se n'ha pogut fullejar un capítol, o a corre-cuita llegir-ne unes conclusions. Heus ací el valor de la revista: en el tramvia, en el viatge, anem tenint notícia de totes les novetats. Però la tasca de la revista es fragmentària; per això és necessari el llibre que fa la síntesi, que lliga les observacions, que rsum els resultats, que dona una unitat a la

Ciència. Intermig a aquell volumàs que forçosament ha de restar sense llegir o llegit de mala manera i fragmentàriament i l'excessiva volubilitat de la revista, hi ha el compendi, el llibre resumit i breu, escrit per homes que, coneixent perfectament una matèria, saben extractar-la, expressar-li tot el suc, i donar-ne només l'essència.

Publicar unes Monografies Mèdiques en llengua vernàcula i poder-les publicar cercant en nostres homes els publicistes, és una cosa que honora la nostra Ciència. Nostra Facultat de Medicina—i al dir Facultat entenem tot el cos mèdic—compta amb homes de tan pregon saber, de tant amor a l'estudi i al treball, que era un oblid i gairebé un pecat no crear-los un òrgan d'exposició ordenada i sintètica on exposessin llur criteri, aportessin el llur concurs a l'esforç universal dels savis.

Tot això fa que les "Monografies Mèdiques" senyalin una fita, i llur aparició no reviscolerà la nostra labor científica, que ben viva és, però a l'exterioritzar-la la mostrarà i l'encoratjarà i li donarà una unitat de doctrina que una comú correcció i un comú mestratge han creat.

La direcció ha tingut l'encert d'encarregar als homes més aptes en cada especialització la tasca apropiada. La llarga llista de monografies a publicar amb els temes i els seus ponents, és una garantia de capacitat i de solvència. Tant els mestres, algun d'ells de renom universal, com els joves plens de vigoria i d'amor a la Ciència, ens prometen obres que honoren la nostra labor intel·lectual davant del món savi. Les tres publicades fins ara en són una bona prova.

El doctor Leandre Cervera inaugurarà la collec-